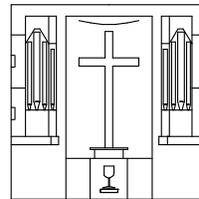

TES⁺VÉREK

a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja

XVI. évfolyam 4. szám

2006. április

Miért jött Jézus?

„Mert az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet.” (Lk 19:10)

Néhány éve különös falfirkát láttam: „Jézus Krisztus életét adta érted” Ez így igaz, csak a hirdetés módja nem illik hozzá. Aztán valaki odaírta az egyikhez: „Ki kérte rá?” Elgondolkodtam a névtelen kommentáron. Sok ember nevében szól. Semmi szükségünk Jézusra, csak kellemetlenséget okoz, amikor a bűnünkről beszél, aztán ránk erőlteti, hogy Őt kövessük valamiféle szent életben!

Olyan szabadelvű világ részei vagyunk, ahol rettenetesen kellemetlen így szembe-sülni Krisztussal, vagy hallgatni azt, aki az evangéliumról szónokol. Hagyjon már békén, hadd éljünk úgy, ahogy akarunk! Nem veszi észre magát? Nem kell és kész! Hallgassunk meg azért mást is. Mit mond a halálos beteg, az elhagyatott, a szegény, akinek az élete tönkrement, aki összeroppant bűnei alatt, akinek már nincs reménye az életben? Ezt üzeni szótlan vergődéssel is: „Miért nem segít már valaki rajtam?” Krisztus meghallotta a nyomorúságában kiáltó könyörgését. Azért jött, hogy segítsen rajtunk élete árán is. Hogy bűnösök vagyunk mind, lehet nem is tudod, de nem is érdekel. Egyszer az Isten színe előtt kiderül, de akkor már késő, nincs menekvés a kárhozattól! Most kell a segítség. Talán most fiatal, „menő” ember vagy, de egyszer elhagyatott, beteg és ma-

gányos leszel, aki a halálra készül, ki segít akkor, hogy ne félj; és vigaszt, hitet kapj, örök élet reménységével, ha most nem kell neked Jézus?

Miért jött Jézus? Mert látta, hogy a kárhozatba rohansz, mert hitetlenül vétkezel

Isten ellen és a bűn zsoldja a halál. Nem várta meg, hogy egyszer majd ráébredsz erre, mert akkor már késő lesz. Annál konokabb a szíved, minthogy Isten előtt bűnbánatot tarts és irgalmat kérj. Pedig most van szükséged rá. Honnan tudod, megéred-e a holnapot?

Érted is született, halt meg, és támadt fel Jézus, hogy a halálból az életre vigyen. Ne taszítsd el

magadtól ördögi sugallatra, keserűen dacos szívvel. Lásd meg valójában, bűnösen önmagad, és őt, aki annyira szeretett, hogy életét adta érted. Vele tiéd lehet az az élet, ami boldog, bővelkedő és üdvös.

Jézus Krisztus azért jött „hogy megkeresse, és megtartsa az elveszettet”. Téged is...

Áldott húsvétot kívánok minden kedves testvérünknek!

ÚJVÁRI FERENC

Feltámadott!

*Mert az Istent lehet üldözőbe venni,
de nem lehet eltörölni,
Lehet ellene harcolni,
de nem lehet legyőzni.
Lehet őt gyűlölni,
de nem lehet végleg megölni.
Lehet hatalmát semmibe venni,
emiatt nem fog elgyöngülni.
Lehet létezését tagadni,
de emiatt nem fog megsemmisülni.
Lehet sírba temetni,
de bár sírjára követ hengerítenek,
az Isten feltámadását
nem lehet megakadályozni.*

Műhelytitkok az első-második osztályosok bibliaköri foglalkozásairól 4.

Negyedik témakörünk: a Biblia.

A bibliai történetek: Az Úr magához hívja Mózeset, és átadja neki a két kőtáblára vésett Tízparancsolatot (**Írás**).

A Vörös tengeren való átkelés után az Úr népe dicsőíti az Urat a veszedelemből való megszabadulásért hálát adva.

Legjobban úgy **dicsérhetjük** Istent, hogyha úgy éljük életünket, ahogy az kedves előtte!

A **zabla** szelídítő, fékező, irányító eszköz – fegyelmezés direktén. Ne legyen szükség külső fegyelmező eszközre! Szívünk, ami Istenre hallgat, az súgja meg, mi a helyes!

A magvető példázata: Isten magot ad a magvetőnek, és kenyeret az éhezőknek.

Hálásak lehetünk azért, hogy Isten Igéjét olvashatjuk minden nap, és az életünk irányadója lehet az. Énekekkel, hangszerekkel, hívő életünkkel dicsérhetjük az Urat!

Befogadhatjuk a nekünk szánt **igemagokat**, és ezáltal életünk gyümölcsözővé válhat!

BIBLIA

ÍRÁS

„Ne hagyd abba ennek a törvénynek az olvasását, hanem tanulmányozd éjjel-nappal, őrizd meg és tartsd meg mindazt, ami ebben meg van **írva**. Akkor sikerrel jársz utadon és boldogulsz.” (Józs 1:8)

DOB

„Dicsérjétek **dobbal**, körtáncot járva, dicsérjétek citerával és fuvalával.” (Zsolt 150:4)

ZABLA

„Ha a lovak szájába **zablát** vetünk, hogy engedelmeskedjenek nekünk, egész testüket irányíthatjuk.” (Jak 3:3)

MAG

„A többi **mag** pedig jó földbe esett, és termést hozott.” (Mt 13:8.a)

TANÍTÓK: BÖGÖSNÉ NAGY EDIT ÉS DOBNER KAMILLA

A betegségről és a beteglátogatásról

1. Úgy a saját, valamint embertársunk egészségéért imádkoznunk kell az Örökkévalóhoz.
2. Ha házunknál betegség fordulna elő, ne bízunk csodákban, hanem hívjunk orvost.
3. Súlyos betegnél – főleg ha életmentésről van szó – mindent szabad. Ilyen esetén nemcsak, hogy megengedett, hanem kötelességünk megszegni a szombatot.
4. Nagy jótétemény a betegek meglátogatása. A beteglátogatás főcélja az, hogy megtudjuk, mivel lehetünk a beteg segítségére.
5. Ne beszéljünk vele vagy előtte olyan dolgokról, amelyek esetleg izgatnák a beteget. Ne sírjunk, ne panaszkodjunk előtte.
6. Súlyos beteget csak legközelebbi hozzátartozói látogassák meg. Ha látjuk, hogy nincs remény a beteg felépüléséhez, mondjuk el vele a bűnbánó imát. Ha eszméleténél van a beteg, de képtelen beszélni, úgy gondolatban mondja el. E szomorú aktustól tanácsos a gyermekeket távol tartani.
7. Egészséges állapotban, és ifjú kortól legyen istenfélő az ember, ne csak betegen és öregségében. Tartsuk szem előtt a Szentírás intelmeit:

„Gondolj Teremtődre ifjúságod idején, míg el nem jönnek a rossz napok, és el nem érkeznek azok az évek, melyekről ezt mondod: nem szeretem őket! Míg el nem sötétedik a nap világa, meg a hold és a csillagok, és újra felhők nem érkeznek az eső után. Akkor reszketni fognak a ház őrizői, támolyognak az erős férfiak; megállnak az őrlő lányok, mert kevesen vannak, és elhomályosulnak az ablakon kinézők. Bezárulnak az utcára nyíló ajtók, elcsendesül a malom zúgása. Fölkelnek a madárszóra is, és elhalkul minden énekszó... Végül elszakad az ezüstkötél, összetörik az aranypohár, a korsó eltörik a forrásnál, és a kerék belezuhan a kútba. A por visszatér a földbe, olyan lesz, mint volt, a lélek pedig visszatér Istenhez, aki adta.” (Préd 12:1-4,6,7)

(írták 1936. évben)

KÖZREADTA: A SZERKESZTŐSÉG

Mária és Márta

alapige: Lk 10:38-42

Ez a két nő, ill. viselkedési típus, akiket/amiket szokás egymással szembeállítani még a keresztyénségen belül is. – Mondván, hogy Jézus többre becsüli az imádkozást, mint a munkát. Mintha előtte kedvesebb lenne a passzív, tétlen, szemlélődő élet – és az állítólag ezt képviselő Mária, mint a munkás Márta. Mintha az Úr Jézus kijátszaná egymással szemben a két nővért. A szorgoskodó Mártát leinti; a leülő, házat „szaladni hagyó” Máriát pedig megdicséri. Hát mivé lenne a világ, és az Úr munkája is; ha mindenki csak üldögélne valahol, imádkozgatna, azt mondaná, hogy ő éppen az Úrra figyel, és senki sem tevékenykedne? Igenis, meg kell becsülni a fáradhatatlan mártákat, és a máriákat kell szolgálatra serkenteni!

Csak hogy hamis ez a szembeállítás. A munka, a szolgálat ellentéte nem az Úr beszédére való feltétlen odafigyelés, az imádságban való elmerülés, hanem a dologtalan henyélés. „...Ha valaki nem akar dolgozni, ne is egyék” (2 Thessz 3:10) – figyelmeztett erre Pál apostol is. Az ima ellentéte az imádság nélküli pogány élet.

Mártának volt egy fogyatékosága, ami ebben a helyzetben napfényre került, de ez semmiképpen nem a szorgalma volt. Milyen lehetett a hite? Megtaláljuk a Jn 11. fejezetében, Lázár feltámasztásának történetében. Márta következő szavaival Jézus iránti hitéről tett tanúságot: „*De most is tudom, hogy amit csak kérsz az Istentől, megadja neked az Isten.*” Majd a gyász okozta lelki összetöretés ellenére ilyen hitvallást tett: „...hiszem, hogy te vagy a Krisztus, az Isten Fia, akinek el kell jönnie a világba.” (Jn 11:27)

Kell, és jó a cselekvési kedv, de a túlbuzgóság már káros lehet. Nagyon jól érzékelteti Márta példája. Mivel az Úr nem parancsolt meg, nem várt el tőle valamit, az önfejű buzgalom zsákutcába vezetett. Miért? – Kimondta Jézus: „...sok mindenért aggodsz és nyugtalanokodsz, pedig kevésre van szükség...” (Lk 10:41-42) Többet teszel, mást teszel, mint amit én akarok. Túlbuzgó vagy, önfejű vagy. Ez veszélyes, hiszen saját akarodat próbálsz véghezvinni,

ehhez pedig nem kapsz erőt felülről, csupán önmagadból merítesz. Ilyen módon bele lehet fáradni a legnemesebb, legfeljebb munkába is. Viszont a Bibliában sehol nincs arra példa, hogy Jézus kimerültségbe hajszolta volna övéit. Ha valaki úgy érzi, hogy kimerül, belefárad az Úr munkájába, hogy meddő az igyekezete, az jól teszi ha megvizsgálja helyzetét, és az odáig vezető utat. Tényleg azt végzi menyiségben, minőségben, és minden egyéb tekintetben, amit Isten parancsolt? Vagy netán saját elképzeléseit, becsvágyát öltözteti „szent köntösbe”?

Amit Isten megparancsol, annak véghezviteléhez ad elegendő erőt, és kipótolja az emberi erő hiányait. Ha ez nem történik meg, annak a jele lehet, hogy Ő nem áldotta meg igyekezetemet; mert nem a jó, nem az Ő akaratával megegyező irányba töreksem. Azért merülhettem ki, azért nem haladok. Sőt, tágítva a kört: Isten akaratát, parancsait, útmutatását tartalmazza a Szentírás. Ha az ember nem Isten törvényeinek figyelembevételével éli életét, menthetlenül zsákutcában köt ki. Felémészti saját energiáit, feléli környezetének Teremtő által biztosított javait, majd a reménytelen elmúlásba zuhan. Nyilvánvaló példa erre mai világunk sok törekvésével, dédelgetett bűnével, telhetetlenségével együtt.

Tehát a tevékeny hit szeretetszolgálatra készítette Mártát, ami azonban önfejű igyekezetbe, végül testvéreinek megítélésébe, negatív érzelmekbe fulladt. A Biblia ezért is óv az egyéni, Istentől független utaktól.

Továbbá ne feledjük Jézusnak azt a kijelentését, miszerint: „...az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért.” (Mt 20:28) Jézust a szolgálat ténen sem lehet megelőzni. Ez igaz egyéni életünkben, de a gyülekezet vonatkozásában is: Ha a gyülekezet, az egyház nem Jézusra figyelve, az Ő parancsait követve akar szolgálni, menthetlenül csődöt mond. Minden Isten nélkül, helyett, nevében (de valójában az Ő kihagyásával) tervezett program, tevékenység erre a sorsra jut. Jé-

zúsé az első hely, nem az emberi elképzeléseké.

De térjünk vissza a betániai házba, Jézus, Mária, és Márta társaságába. A háziasszonyok kiszolgálták a vendégeket. Ez alatt nem sok szó hangzott el, olyan biztosan nem, melyet a Szentlélek fontosnak tartott volna megörökíteni az evangéliumban. Valahogy így eshetett meg: Jézus befejezte az evést, és megszólalni készült. Talán jelzésként felemelte kezét, talán felemelkedett, talán körbenézett, talán eltolta maga elől a tálat. Ez a szorgoskodó Márta figyelmét elkerülte, Máriáét azonban nem: az Úr szólani fog. Figyelni kell, Isten szava hallható rögtön. Mária azonnal félbehagyott minden munkát, közvetlenül Jézus lába elé ült, hogy el ne mulassza egyetlen szavát, gesztusát sem. „Kikapcsolt” a napi tevékenység robotjából, és Jézusra figyelve elcsendesedett.

Az elcsendesedés, Istenre összpontosított figyelem a mi lehetőségünk is a lelki épülésre, az Ő erejével való feltöltekedésre, a benne való megújulásra. Továbbá az Úr előtti csendesség bibliai parancs is egyben. Jézus többször felszólította, figyelmeztette övéit, hallják meg az Ő szavát:

„...Halljátok, és értsétek meg!” (Mt 15:10) „Aki az Istentől van, hallja az Isten beszédeit...” (Jn 8:47) Pál apostol így figyelmeztette Timóteust: „...legyen gondod az Írás felolvasására, az igehirdetésre, a tanításra.” (1 Tim 4:13) – hiszen a Szentírás Jézusról tesz bizonyosságot. Az őskeresztény gyülekezetekben ennek a mainál még nagyobb volt a jelentősége, hiszen abban a korban az emberek közt kevés volt az írni-olvasni tudó.

Mi már mindannyian tudunk olvasni, az Ige is hozzáférhető számunkra. Mennyit olvassuk? Mennyit kutatjuk? Félretesszük-e egyéb elfoglaltságainkat azért, hogy elővegyük a Szentírást, és meghalljuk belőle az Úr tanítását, szavát? – Vessük össze őszintén: Hány bulvársajtó szintű újságcikket olvasunk el; hány ízlés- és erkölcsromboló tévéműsort, videó és DVD filmet nézünk meg; hány tartalmatlan, üres locsogás és pletyka színezetű beszélgetést, hány haszontalan tevékenységet folytatunk; mondjuk egy hét alatt? Ezt vessük

össze az Isten Szavára figyelésre fordított idővel, energiával, majd vonjuk le a szükséges következtetést. Honnan ered, miből táplálkozik az én bölcsességem: A bulvársajtóból, kereskedelmi televíziókból, pletykás szomszédok, barátok, munkatársak véleményéből; vagy az Úr szavából, akire/amire Mária is úgy figyelt?

Ne hagyjuk figyelmen kívül, hogy az Isten előtti csendesség lehetőség lelkünk épülésére, üdvösségünk munkálására. Ezek a különleges alkalmak az ember életében: a bűnbánatra, megtérésre, életváltásra kapott idők, lehetőségek; amikor Isten kegyelmével szól, utat mutat, módot ad a vele való kapcsolat felvételére vagy újra felvételére, megerősítésére.

De hányan nem ismerik fel a kegyelmi időket életükben, hányan nem veszik észre Isten helyreigazító jószándékát. Vajon hányan kárhoznak el lelki vakságuk és sükettségük, engedetlenségük következtében? Láthatjuk, hogy közvetlen környezetünkben, talán családjunkban is, de hazánkban biztosan, sőt az egész ún. nyugati kultúrában milyen rohamosan szorul perifériára a keresztyénség, a Biblia értékrendje, Isten törvényeinek tiszteletben tartása. Csupa-csupa elmulasztott kegyelmi idő egyes emberek, családok, gyülekezetek, közösségek, nemzetek életében.

Vajon tehetetlenek vagyunk ezzel szemben? – Nem. Isten népének a Jézus által adott ígérete jusson eszünkbe: „...én választottalak ki, és rendeltelek titeket arra, hogy elmenjetekek és gyümölcsöt teremjetekek, és gyümölcsötök megmaradjon, hogy bármit kértekek az Atyától az én nevemben, megadja nektek.” (Jn 15:16) Erre az ígéretre hivatkozva kérhetünk újabb kegyelmi időket felebarátainknak, akik elmulasztották sajátjukat, és figyelmen kívül hagyták Isten figyelmeztetéseit.

Bátran kérjük: „Uram, látogasd meg testvéreimet, házastársamat, gyermekemet, országunk vezetőit, elveszett felebarátainkat. Adj nekik még kegyelmi időt. Adj nekik engedelmes szívet, hogy azt a bibliai Máriához hasonlóan kihasználják. Válasszák ők is a jó részt, amit nem vehetnek el tőlük! Ámen.”

MEZEI GÉZA

Ő a szívemet kérte

– Simon András megtérésének története –

A vallásos hagyományokat hűségesen őrző katolikus családba születtem. Szüleim példáján nevelkedve rendszeresen jártam misékre, és ártatlan önmegtágadással olvadtam bele a „vallásgyakorlók” tömegébe.

Lázadó kamaszkorom egyik miséje után azonban kissé szemtelenül édesapámnak szegeztem a kérdést: „Édesapám, vajon miben áll a mi kereszténységünk, ha egy héten csak egyszer – ünnepnapon – halunk Jézus Krisztusról, de a hétköznapokon egy árva szót sem beszélünk róla?” Szüleim elgondolkoztak szavaimon, és azonnal cselekedtek. Egy lánglelkű pap segítségével kisközösséget szerveztek a baráti kör gyerekeinek, és mi lázasán tanulni kezdtünk Jézusról. Tanultunk, tanultunk, még vizsgáztunk is belőle, de nem gyakoroltuk igazán a szeretetet. Egy idő után túl sok volt már ez a tanulás, így mint rendes kamasz, ez ellen is fellázadtam... Én már nemcsak beszélni szerettem volna a szeretetről, de gyakorolni is akartam. Kerestem magamnak valakit, akin segíthetek. Így barátkoztam össze 17 évesen egy 21 éves, tolókcocsis fiatalemberrel, akinek idős szülei mellett három éven keresztül szinte „anyja helyett anyja” lettem. Kerestem a szeretetet, és megtaláltam a szolgálatban. Közben iskola mellett még közösségbe jártam, és magam is vezettem egy kis közösséget. Egyesek már példaképként tekintettek rám... De szívem mégsem volt Istené!

Aztán jött egy templomi színdarab, s az itt elmondott egyik monológom annyira megérintett valakit, hogy megtért. Én csak akkor szereztem erről tudomást, amikor három hónappal később egy ifjúsági találkozón felismert, és elmondta, hogy mi történt vele. Aztán feltette azt a kellemetlen kérdést, hogy én, aki közreműködtem az ő megtérésében, vajon megtértem-e már? Elcsodálkoztam, kissé meg is sértődtem: hogy lehet ilyet kérdezni tőlem, aki két végén égetve a gyertyát, Istent szolgálom? Mi kellhet Istennek, ami még ennél is több? Ami több a sok áldozatnál, tanulásnál, és látványos szeretet cselekedeteknél? Aztán lassan be kellett látnom – mert ez az áldott

testvérem addig nem hagyott nyugton, ameddig jobb belátásra nem tértem, hogy már tényleg csak egy dolog hiányzik Neki: a szívem. Az, hogy ne csupán programok, és feladatok teljesítése legyen a kereszténységem, hanem Őiránta való szüntelen sóvárgás és vágyakozás. Mikor ezt megértettem, végre rászántam magam, hogy elmenjek a szívbéli megtérés felé terelő testvérem közösségébe, ahol a vezető lelkésszel való sorsfordító beszélgetésben átadtam Istennek az életem. Most is megható visszagondolni arra, hogy eközben a református lelkész lakása alatti imateremben az egész ifjúsági közösség értem imádkozott! Az pedig különösen példaértékű, hogy friss megtérőként nem akartak a saját közösségükbe „csábítani”, hanem szeretettel biztattak, hogy térjek vissza a saját katolikus egyházamba, és ott sugározzam szét Isten újonnan megtapasztalt szeretetét. Megtérésem után hazafele menet a buszmegállóban állva benső hangot hallottam. Bársonyos melegséggel, de határozottan ezt mondta nekem: „Vedd észbe, hogy nem te választottál engem, hanem én választottalak téged.” Ezután egy addig nem tapasztalt benső nyugalom töltött el: az Istenhez tartozás öröme. Megtérésem rövid története ez, de Isten-keresésem mégsem fejeződött be, mert azóta is mindenben és mindenki- ben Őt keresem, és ha meglátom, megpróbálok viszonzni leírhatatlan mosolyát.

KÖZREADTA: HTNÉ

Nyugdíjas klub

„Mindössze hetven év egész életkorunk,
nyolcvan talán, ha erősek vagyunk:
az is jobbadán hívság és törődés,
sebesen elszáll és elragadtatunk.,,

Zsolt 89:10 (Sík Sándor fordítása)

Amikor a nyugdíjas klub szervezésére gondoltunk az a cél vezetett, hogy idős testvéreink részére hívő környezetben lehetővé tegyük az egymással való törődés, beszélgetések nyitott lehetőségét. Így egymás hite által, gondjaikat megosztva könnyítjük a magány terheit. Terveink szerint, ezek az alkalmak lehetőséget adnak az ide látogatóknak (a kívülálló vendégeknek is) testi-lelki, és megélhetési gondjaik megosztására a megoldás keresésére. A rászorulókat szeretnénk segíteni a társadalom által biztosított szociális lehetőségek igénybevételeiben.

Az alkalmak programját a résztvevők igénye szerint szervezzük, ehhez javaslatokat kérünk és várunk!

A klubfoglalkozás ideje: minden hó első csütörtök 15-18 óráig. A következő alkalom április 6-án lesz.

Az idősek „Az ÚR házában vannak elültetve, ott virulnak Istenünk udvarain. Öreg korban is sarjat hajtának, dús lombúak és zöldek maradnak, és hirdetik: Igaz az ÚR, kösziklám ő, akiben nincs álnokság!” (Zsolt 92:14-16)

Szeretettel várunk minden nyugdíjast!

HUSZTA TIBOR

Kedves Olvasóink!

Következő lapzártánk április 19-én, szerdán lesz. A májusi megjelentetésre szánt anyagokat eddig kérjük az újság készítőihez eljuttatni. A SZERKESZTŐSÉG

Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest, VIII. József u. 12.

Lelkés: Újvári Ferenc ☎ 06/1-333-8468

Rendszeres alkalmaink:

Vasárnap 9⁰⁰ imaóra / közös bibliatanulmányozás, 10⁰⁰ és 17⁰⁰ istentisztelet.

Szerda 18⁰⁰ istentisztelet.

Péntek 18⁰⁰ ifjúsági óra.

Énekórak: vasárnap 16⁰⁰, szerda 19⁰⁰.

Új könyvek a Szent Gel- lért Kiadó kínálatából

Gyökössy Endre: Krisztus levele vagytok!

Mit üzen nekünk ma, kétezer év múltán a holt betűkön keresztül a megelevenítő Lélek? Nem kevesebbet, mint azt, hogy a Lélek ma is szüntelen „levelez”. Éppen úgy ír levelet, mint egykor Pál, Péter és a többi apostol által. És mi vagyunk, mi lehetünk Krisztus levele! – Hogyan íródik a levél? „Mert nyilvánvaló, hogy ti Krisztusnak a mi szolgálatunk által szerzett levele vagytok, amely nem tintával, hanem az élő Isten Lelkével van felírva; és nem kőtáblára, hanem a szívek hústábláira.” (2 Kor 3:3)

160 oldal, -1400- Ft

Gyökössy Endre: „Kézfogás a magasból” című sorozatának újabb két kiskönyve látott napvilágot:

77. A mosolygós életforma

78. A legnagyobb csoda: a szeretet

darabonként -220- Ft

HUSZTA TIBORNÉ

Az utolsó vacsora

János a Mester nagy szívéen pihen,
E tiszta szíven, e csöndes szíven
Pihen, de lelke a holnapra gondol,
S fiatal arca felhős lesz a gondtól.

Mély hallgatás virraszt az asztalon,
Az olajfák felőli fuvalom
Hűsen, szomorún a szobába téved,
Be fáj ma a szél, az éj és az élet!

Tamás révedezve néz a mécsvilágra,
Péter zokog és árvább, mint az árva,
Júdás se szól, csak apró szemé villan,
Remegve érzi: az ő órája itt van!

Csak egy nyugodt. Nagy, sötétkék szemében
Mély tengerek derűs békéje él benn.
Az ajka asztali áldást rebeg,
S megszegi az utolsó kenyeret!

JUHÁSZ GYULA

Hívó kárpitos mindennemű munkát vállal kedvező áron, rövid határidővel.

Telefon: 06/20-946-2677